

eller endog betydelig større, vil han da fortrinsvis tage Hensyn til de Forslag, der komme fra den Side, eller vil han overhovedet ikke tage Hensyn til Forslag fra faglige Repræsentationer, selv om de repræsentere et nævneværdigt Antal Søarbejdere.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Spørgsmaal, thi i mit Svar for lidt siden indskrænkede jeg mig jo aldeles ikke til at sige, at jeg kun vilde modtage Henvendelser fra Organisationer, som staa indenfor en bestemt fælles Ramme, jeg omtalte Organisationer i al Almindelighed. Hvilken Vægt der kan lægges paa de Indstillinger, der maatte fremkomme, maa naturligvis blive Genstand for Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde.

Martin Olsen: Den ærede Minister sagde, at han vilde i hvert enkelt Tilfælde undersøge, hvilken Vægt der kunde tillægges Indstillingerne, og jeg opfatter det saaledes, at det maa være Medlemstallet, der vil være afgørende. Idet jeg tør udlægge Ordene saaledes, at han vil tage Hensyn til Forslag, der fremkomme ogsaa fra Organisationer udenfor Fællesrepræsentationen, skal jeg hermed tage Forslagene under Nr. 22, 23, 24 og 25 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 22, 23, 24 og 25 ere tagne tilbage; maa jeg spørge, om nogen ønsker at optage noget af dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af de sidste Udtalelser af det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam). Det ærede Medlem paaberaaber sig stadig den svenske Kommissionsbetænkning, som har foreligget i Udvalget, som Støtte for sit Ændringsforslag angaaende de Sygdomstilfælde, der antages at skyldes Søfartsvirksomheden. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om man i den svenske Kommissions Forslag har optaget en saadan Bestemmelse, og selv om det ærede Medlems Ændringsforslag er skrevet saa nogenlunde ordret ud af denne Kommissionsbetænkning, saa behøver det dog ikke at betyde, at man her lige straks kan gaa til at gennemføre et Forslag, der er fremsat i en saadan Almindelighed, som Tilfældet er med det foreliggende Forslag. Naar den svenske Kommission

har beskæftiget sig med dette Forslag, saa har den ikke alene fremsat et Forslag, der tager Sigte paa at tage bestemte Sygdomme ind under Ulykkesforsikringen, men den har tillige underbygget dette Forslag med Undersøgelsen af, hvormange Sygdomme der kan ventes at komme ind, hvormange Invaliditetstilfælde der kan skyldes Sygdomme, som antages særlig at fremkomme under Søfartsvirksomhed; man har foretaget forskellige Udregninger med Hensyn til, hvad en saadan Invaliditetsforsikring vil koste, men vi staa paa aldeles bar Bund i saa Henseende, have ikke Spor af Oversigt over, hvad Rækkevidden af det ærede Medlems Forslag er, hverken med Hensyn til Antallet af Invaliditetstilfældene eller med Hensyn til, hvad en saadan Forsikring vil koste. Allerede dette medfører ganske naturligt, at skulle vi tage en Invaliditetsforsikring op under det foreliggende Forslag, vilde det være at skyde Sagen ud saa længe, indtil dette Forhold blev grundig undersøgt, og saa ere vi dog vistnok alle sammen klare over, at det kan ikke lykkes at faa denne vigtige Sag gennemført i denne Rigsdagssamling. Naar dertil kommer, at vi have en Invaliditetskommission, der beskæftiger sig med at undersøge disse Spørgsmaal og eventuelt fremkomme med Forslag om en Invaliditetsforsikring, der ogsaa vil komme til at omfatte Søfolk, saa forekommer det mig rimeligt at afvente denne Kommissions Betænkning. Men jeg er enig i, at vi bør søge at fremme en almindelig Invaliditetsforsikring, der ogsaa betrygger Søfolk mod de økonomiske Følger af Invaliditetstilfælde. Jeg anbefaler derfor stadig det høje Ting at stemme mod det ærede Medlems Ændringsforslag.

Rørdam: Jeg vil kun overfor det ærede Medlem hævde, at vi staa ikke mere paa bar Bund her end overfor andre Invaliditetstilfælde, som falde ind under Ulykkesforsikringen. Vi vide, hvor mange Mennesker der drukner Aaret rundt med danske Skibe, men ikke det mindste om, hvor mange der kommer til Skade, saa vi lovgive lige saa meget i Blinde her som med Hensyn til det, jeg har foreslaaet. Naar man er saa bange for ikke at kunne træffe Grænserne for, hvilke Sygdomme det er, saa er det saa heldigt, at vi have et Ulykkesforsikringsraad, som det kommer ind under, og som i hvert enkelt Tilfælde kan skønne over, om der skal gives Erstatning, om det er en Sygdom, der falder ind under Loven eller ej. Vi ere altsaa saa